

08. 07. 1911 rojen v Trstu
 1931 maturiral na gimnaziji v Ljubljani
 1931/32 se je vpisal na Oddelek za arhitekturo, Tehniške fakultete Univerze v Ljubljani
 01. 08. 1936 diplomiral pri prof. Jožetu Plečniku
 1937 – 1940 služboval v projektivnih in stavbnih podjetjih v Ljubljani
 1940 opravil strokovni izpit za pooblaščenega inženirja
 1941 – 1943 komandant Gubčeve brigade, komandant višje oficirske šole za obveščevalce, načelnik glavnega štaba operacijskih oddelkov in član NOV in POS
 1943 gospodarski pooblaščenec FLRJ v Trstu in Julijski krajini
 16. 06. 1945 šef kabineta v ministrstvu za industrijo in rudarstvo LRS
 11.11.1946 izredni profesor za stanovanjske in industrijske zgradbe na Oddelku za arhitekturo Tehniške fakultete Univerze v Ljubljani
 1949 1. nagrada vlade FLRJ, Ministrstva za prosveto in kulturo za izvedbo industrijskih objektov Tovarne Litostroj (sodelavec Miroslav Gregorič)
 1950 Nagrada Ministrstva za gradnjo LRS za zazidalni načrt kemične tovarne Belinka
 1958 dekan ljubljanske šole za arhitekturo
 1958 – 1981 redni profesor za predmete: stanovanjske zgradbe, industrijske zgradbe, opremo prostora in kompozicijske seminarje od 3. letnika do diplome

1965 Nagrada mesta Ljubljane za vidne dosežke v arhitekturi
 1969 Prešernova nagrada za "Arhitektonsko urbanistično rešitev kompleksa Lucija"
 1981 upokojil in preselil v Portorož
 1985 častni naziv "Zaslužni profesor" za pedagoško delo, ki mu ga je podelila Fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani
 04.06.1985 umrl v Portorožu. Pokopan je v Ljubljani na Žalah

Na tem mestu, kot njegov študent in tudi dolga leta asistent, moram posebej izpostaviti, da sem bil ves čas tudi projektant. S prof. Mihevcem sva ustvarjala številne projekte, to je moj spomin na pionirska dela, profesor me je vzgajal v poštenega in kreativnega arhitekta. Najino prvo srečanje je bilo v začetku 3. letnika, ko sem se prijavil v njegov "Seminar". Še danes slišim njegov glas, ko mi je "odprl vrata" v kraljestvo Arhitekture (z veliko začetnico): **"Arhitektova govorica je risba,"** in takoj tudi: **"Arhitektura se prične in konča z detajlom."** Danes znam zares ceniti te besede, ki so se mi uresničevale ves čas do današnjih dni. Tako tudi učim študente in moja srečanja z njimi so prijateljski in predvsem kreativni pogovori o arhitekturi, pa tudi življenjske resnice, ki bi jih sami težko našli in uspeli uporabljati. Z leti postajajo moje konzultacije s študenti bolj ali manj "prijateljske", tudi konzultacije z mojim profesorjem so bile take. Od njega sem se naučil vse kar mi danes prinaša tople, prijateljski pogovor in kot tak je tudi edino konstruktiven. Razgovori ob projektu so postali v mojem kabinetu enaki in enako uspešni, kot so bili v preteklosti v "Koprskem seminarju".

Zato se na tem mestu iskreno zahvaljujem profesorju Mihevcu, da mi je odprl “vrata v skrivnosti arhitekture”, v človeške in ustvarjalne odnose med **učiteljem in učencem**, med **stroko in politiko** in ne nazadnje tudi med **poštenjem in goljufijo!**

Prof. Mihevc je s svojim življenjskim opusom dal slovenski arhitekturi in s tem tudi slovenski kulturi prispevek, ki še ni definiran, ki bo šele s promocijo ob 100 letnici rojstva, lahko korektno ovrednoten. Večplastnost njegovega delovanja je očitna, bil je urbanist, na slovenski obali, tudi v Ljubljani, v Istri, v zamejstvu, gradil v Trstu in Gorici. To je tista večplastnost, ki je prav v Portorožu ustvarila turistično riviero, velike turistične objekte, kopališča, športne objekte, gostinske kapacitete. Portorož je postal slovenska riviera. V tem opusu moram izpostaviti tudi dva kulturna objekta, slovenska domova v Trstu in Gorici. To je bilo darilo slovenski skupnosti v zamejstvu.

Na tem mestu bi rad posebej poudaril, da je prof. Mihevc diplomiral 431 študentov med leti 1947 in 1981. To je izjemna številka, ki najverjetneje ne bo nikoli presežena. V preteklosti ni bilo veliko mentorjev za diplomska dela, vendar pa je številka 431 izjemno visoka. Njegovo pedagoško delo je bilo usmerjeno v izobraževanje arhitektov, v “populacijo arhitektov”, ki bodo v prihodnosti sposobni nadaljevati ustvarjalnost, ki so jo uspešno razvijali v času povojnega in sodobnega časa. Njihove aktivnosti v slovenskem prostoru so evidentne, saj veliko število njegovih učencev uspešno nadaljuje prakso in s tem nadaljuje delo njihovega vzornika, prof. Mihevca, mentorja, ki jih je usposobil za ustvarjanje slovenske arhitekture.

Razstava njegovih del v Cankarjevem domu bo odprla polemike. Dokazala bo, da je tudi prof. Mihevc s svojim življenjskim delom dal slovenski arhitekturi in s tem tudi slovenski kulturi večplastnost, enkratnost, s tem pa tudi možnost primerjave s prof. Ravnikarjem, ki že dolgo časa imel publiciteto, imel je razstavo v Cankarjevem domu, kot jo bo imel tudi prof. Mihevc. Oba bosta imela monografiji, razstavi - skratka publiciteta bo na javnem nivoju, oba se bosta lahko enakovredno primerjala, seveda tudi s svojimi učenci, ki bodo sodniki, kritiki in tudi poročevalci. S tem bo odprto novo poglavje v dualizmu Ravnikar – Mihevc, vsi pošteni arhitekti in drugi strokovnjaki bodo lahko povsem svobodno razpravljali o vrednosti umetniških del obeh “velikanov”.

Ob koncu bi rad poudaril, da smo se zbrali, potrudili, pripravili povsem novo razstavo, da bodo s tem izpolnjene tiste pravice, ki jih prof. Mihevc do danes še ni imel. Vsi se veselimo tega dogodka, da se bomo na enakovrednih nivojih lahko konstruktivno pogovarjali in ocenjevali.

prof. dr. Igor Kalčič